

[Leth Mouritzen.]
 telse af Moser og Brunkulslejer der er til Stede inden for hvert Omraade. Det maa derfor føles naturligt, at det gøres til en Pligt for dem at medvirke til Fremskaffelsen af det Brændselsmateriale, som forefindes, og som kan fremdrages. Den Passivitet, der hidtil har været lagt for Dagen i denne Sag, saavel fra Regeringens som fra visse Kommuners Side, kan ikke undgaa at give en den Opfattelse, at det er Angsten for Konkurrencen med Hensyn til Arbejdskraft, der hidtil har været bestemmende for Regeringens Uvilje mod at tvinge en større Produktion af indenlandsk Brændsel frem. Forholdet er jo det, at Daglejeren hellere gaar i Tørvemosen, hvor der kan tjenes en bedre Dagløn, end han gaar paa Gaarden for en ringere Løn. Det var denne ensidige Indstilling hos Regeringen, som førte til Standsningen af de offentlige Arbejder til Skade for Befolkningens Interesse i øvrigt. Det er antagelig den, som nu bevirker, at Byernes Befolkning i den kommende Vinter gaar ind til en Situation, der efter vor Formening er langt alvorligere end den forrige.

Den Opgave, som foreligger i Dag, er den samme, som skulde løses af Handelsministeren i Februar, da Loven om Fremskaffelse af indenlandsk Brændsel var til Behandling. Den blev ikke løst paa nogen betryggende Maade dengang. Det maa derfor være Forsyningsministerens Ansvar at vurdere Tilførslerne udefra og sammenholde dem med den Produktion, som reelt vil kunne fremskaffes nu, da Sæsonen er blevet noget forkortet, paa det Grundlag, som hidtil er lagt. Viser det sig saa, at der ikke opnaas de tilstrækkelige Beholdninger til Vinterens Forsyning ad den Vej, er det Ministerens uafviselige Pligt at iværksætte en Produktion efter de Retningslinier, som Vareforsyningsloven foreskriver. Det kan ikke være forsvarligt af politiske Grunde at undlade at bringe de Midler i Anvendelse, som alene kan sikre Befolkningens Forsyning med saa livsvigtig en Vare, som Brændsel til Boligens Opvarmning er.

Bertel Dahlgaard: Hvor stort og afgørende et Problem det nu end er, man beskæftiger sig med under denne Di-

skussion, maa jeg alligevel sige, at jeg har det Indtryk, at man gør selve Problemet mere indviklet gennem de lange Taler, der er holdt her, end det i Virkeligheden er. Jeg har forstaaet det saadan, at den Opgave, der foreligger, er at sikre Brændsel for den kommende Vinter, der svarer til ca. 6 Mill. t Kul, nemlig det Forbrug, som vi her i Danmark havde paa det Tidspunkt, da vi kunde indføre det fornødne. Jeg har forstaaet det saadan, at man mener med Rimelighed at kunne regne med, hvis ikke ganske uforudsete Forhold indtræffer ude i Verden, en Indførsel i det kommende Aar paa ca. 3½ Mill. t Kul, og det vil altsaa sige, at ca. 2½ Mill. t udenlandsk Brændsel skal erstattes, en Mængde, der vil svare til saadan noget som 6½ Mill. t indenlandsk Brændsel.

Da man vel har Ret til at regne med, at man kan opretholde en Brunkulsproduktion paa ca. 2½ Mill. t, skulde det altsaa være nødvendigt at producere ca. 4 Mill. t Tørv. Efter denne Receipt er det klart, at hele Brændselsproblemet deler sig i følgende 4 Dele: 1) Fremme af Indførselen det mest mulige, 2) den størst mulige Brunkulsproduktion, 3) den størst mulige Tørveproduktion, og hertil føjer sig 4) Spørgsmaalet vedrørende Omlægningen til Oliefyр. Jeg vilde her gerne sige, at det forekommer mig, idet man maa gaa ud fra, at Mynighederne sikrer Indførselen af alle de Kulmængder, der bliver Danmark til Del, at Indsatsen skal øves over for Brunkulsproduktionen, over for Tørveproduktionen og med Hensyn til Omlægning til Oliefyр. Jeg vil gerne sige til den højtærede Forsyningsminister, at jeg tror, Opgaverne her er ganske enkle. Det kommer an paa, at den højtærede Minister sætter ind paa at fremme nu i Sommer Brunkulsproduktionen det mest mulige, søger mest muligt at animere til, at der paa nuværende Tidspunkt opsamles Brunkulsbeholdninger med Henblik paa den kommende Vinter. Hvad Tørveproduktionen angaar, tror jeg ikke, det er muligt at foretage noget bedre og mere virksomhedsfuldt, end hvis den højtærede Minister vil sætte alt ind paa at sikre Transportmidler bedst muligt, sikre Tildeling af Bildæk i størst muligt Omfang og derved sikre Tørveproduktionen. Det er min Overbevisning, at Tørveproduk-